

Banmê, Về Nhỏ

Nguyễn Quyết Thắng

♩ = 60

Ta ngồi nơi đây viết lên bài ca, mơ về phương xa hát rong quê
nhà, nơi hàng phượng vĩ rợp đầy bướm hoa,
nơi hàng dâu thưa có nắng ban trưa. Ta ngồi nơi đây bồi hồi tiếc
nhớ, lần chờ trăng lên làm vỡ hồn ta,
giờ còn không em bụi mờ, gió pha? và giàn hoa thơm nằm sát hiên
nhà? Còn gì không, nắng soi? còn gì không, bão rơi? còn gì
không, chuông chùa buồn lắng trong đêm dài? còn dòng suối miệt mài? còn lời
thác thở dài? nhắc nhớ tên những người bạn cũ nơi nào.
Ta ngồi nơi đây nắng hanh làn da, trông về phương xa mãi nơi quê
nhà, sương mù sa bay, ngập ngừng gió lay,
bên bờ đê xanh sóng vỗ mê say. Ta ngồi nơi đây chờ ngày nắng
mới, chờ nhìn mưa rơi, chờ tháng ngày qua,
chờ làn tóc rối rụng ngoài ước mơ, cuộc tình năm xưa nằm chết bên bờ.